

حدیث روز:
پیامبر اسلام (ص)
هیچ حمله‌گر و خیانت‌کاری به بهشت نمی‌رود.

واحه:
بنده مؤمن تضرع می‌کند
او نمی‌داند به جز تو مستند

اوقات شرعی:
اذان ظهر: ۱۳/۰۱
اذان مغرب: ۲۰/۱۸
اذان صبح (فردا): ۴/۲۶
غروب آفتاب: ۱۹/۵۸
نییمه شب شرعی: ۰۰/۱۴
طلوع خورشید(فردا): ۶/۳۰

تلنگر

سنگدلان غرق خواهند شد

میثم امیری

نویسنده

از بین می‌روند: تی‌ان‌تی و سی‌۴ هر بار بیشتر به کار می‌رود و نفر تلفات مردم بی‌تقصیر بیشتر می‌شود. سن شهدا پایین می‌آید و خونی معصوم‌تر و بی‌دفاع‌تر ریخته می‌شود. این سنگدلی سازمان یافته یک کشور را نابود خواهد کرد و تمام گروه‌ها را با هم دشمن. این سنگدلی دامن سنگدلان را خواهد گرفت و این خون‌ها بالاخره آنها را غرق خواهد کرد. هیجان‌گشتار وسیع، یکی از علاقه‌مندی‌های تربیت‌شدگان القاعده است. آنها در برابر حمله به پایگاه‌های نظامی‌شان، مدارس را هدف قرار می‌دهند تا الگوریتم نابودی اسلام رادرنکار نابودی هویت ملی مردم افغانستان کامل‌اجراکنند. تفکری که!...اکبر را به یک نوای ترسناک و ضدانسانی حتی میان گروه‌های خود بدل می‌کند، سرسخت‌ترین دشمن خدا و پیامبر خداست. روایت‌هایی از بین داعشیان نقل می‌شود که گاهی خود اعضای داعش از!...اکبر بلند و محکم دوستانشان بر خود لرزیده‌اند. لایذ اعضای القاعده و معلم‌مان ثنوریک‌شان طالبان منتظرند تا فردای قیامت رسول!... برای این‌که!...اکبر را به سلاحی برای سلاخی همه تبدیل کرده‌اند، مزد دریافت کنند. در حالی که خدا و رسول به اجیران شیطان صله‌ای فراموش‌نشدنی هدیه می‌کنند.

مهم‌نیست طالبان و مسوولان امارت اسلامی مسؤولیت این حمله را قبول نکرده‌اند. مهم این است پایگاه امارت اسلامی آنچه‌ان شقی و بی‌رحم است که حتی این کشتار وسیع را در آمار کشته‌های ماه رمضان افغانستان وارد نمی‌کند. حتی در آمار!... و مهم‌تر از آمار، درد اینجاست که درک دینی و اسلامی سرپرشنین وائیکان، پاپ فرانسیس از مفتی غرق در آیات و روایات دقیق‌تر است. پاپ می‌تواند بگوید خدا به افغانستان صلح عطا کند ولی حتی رئیس اجرایی این کشور در مراسم شب ۲۷ماه مبارک از صلح عادلانه سخن می‌گوید. گویی همه چیز در این کشور نیاز به قید و شرط و اما و اگر است به جز کشتار و حمله و ترور.

هیچ امید بی به اصلاح سران داعش نیست و امیدمان به افسران قساوت هم کم است. پاسخ هیچ فارسی‌زبان جوانمردی نمی‌تواند از روش سردار سلیمانی دور باشد. عملکرد سیاه القاعده در تجهیز عقیدتی مسلحین افغانستان هم غیرقابل گذشت است. اما می‌توان امید داشت، می‌توان به طالب‌های جوان و نوجوان مدارس مزار و کابل و دیگر و سوالی‌ها پیام فرستاد. فکر کنید دختران لیسه سیدالشهدا خواهران خوتان هستند. اندیشه کنید کشتار مردم بیگناه هیچ پیامبر و امام و صالحی را دلشاد نمی‌کند.

این همه‌کشی بی‌بدیل شاخه‌های القاعده در افغانستان مارا از قلم به‌مزد ه‌ام‌دور نمی‌کند. آنها که در شبکه‌های بیگانه فارسی‌زبان مثل بنگاه خبرپرانی به دنبال صلح و آرامش در افغانستان هستند، آنها که در ایران هستند یا به واسطه ایران حیاتی دوباره یافته‌اند، ولی حالا در شبکه ملکه تیشه به ریشه خود می‌زنند.

آنها را فراموش نمی‌کنیم؛ آن دست‌های تاپیبهست از دستانی که شاسی انتحاری را در کابل منفجر می‌کند، خطرناک‌تر است. هردو دست را باید فلج کرد؛ گاهی راه صلح از دل جنگ می‌گذرد. مماشات با تروریست‌ها هیچ صلحی را به هدیه نمی‌آورد. معبر را باز می‌کند تا انتحاری سریع‌تر خودش را به هدف برساند.

■ روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران ■ صاحب‌امتیاز: سازمان صداوسیما ی جمهوری اسلامی ایران ■ مدیر مسؤؤل: مهدی عرفاتی

شاپا: ۳۶۳۷۰-ISSN۱۷۳۵۰۰۰۰
پایگاه اطلاع رسانی:
www.jamejamonline.ir
www.jamejamdaily.ir
پست الکترونیکی:
info@jamejamdaily.ir

دوشنبه ۲۰ اردیبهشت ۱۴۰۰ | ۲۷ رمضان ۱۴۴۲ | ۲۰ صفحه | سال بیست و دوم - شماره ۵۹۳۴ | استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان | Monday - May 10 , 2021

وضعیت آب و هوای امروز
تهران ☁️ ۲۹ / ۱۹
اهواز ☀️ ۴۱ / ۲۵
ارومیه ☀️ ۲۰ / ۷
ایلام ☀️ ۲۸ / ۱۴
اصفهان ☁️ ۳۰ / ۱۲
بندرعباس ☀️ ۳۵ / ۲۴
ساری ☁️ ۲۱ / ۱۳
کرمان ☁️ ۲۸ / ۱۲

امروز در تاریخ

📅 درگذشت عبدل... دوامی، موسیقیدان، ردیف‌دان، خواننده و نوازنده ایرانی/تصویب‌آرم نهایی جمهوری اسلامی ایران توسط امام‌خمینی(ره)(۱۳۵۹ش)

موج انفجار در فضای مجازی

انفجار دبیرستان دخترانه سیدالشهدا در برچی کابل بازتاب زیادی بین کاربران فضای مجازی داشته است. هشتگ «افغانستان_تسلیت» و «برچی_تسلیت» در اینستاگرام و توئیتر به‌سرعت رو به رشد است و همه مردمی که احساسات‌شان از دیدن خون به‌حق ریخته شده‌دخترکان دانش‌آموز به‌جوش آمده، خشم و احساس را بغض‌شان را در قالب کلمات و تصاویر با هم به اشتراک می‌گذارند. در این بین به بازخوانی چند توپیت که در دو روز گذشته بسیار بازنشر و دیده‌شده می‌پردازیم. حجت‌الاسلام حامدکاشانی‌کارشناس مذهبی و تاریخ اسلام در توئیتر نوشته است:

🐦 «حسین‌جان دخترانت پس از هزار سال هنوز مظلومند. دختران شیعی مدرسه سیدالشهدای کابل به خاک و خون کشیده شدند. بشکند دست ظالم. آتش به قبر بانیان این افکار تروریستی.»

جواد نیکی ملکی نوشته است:

🐦 «غم‌گینیم»؛خواهر از دست داده‌ایم خشم‌گینیم؛ خواهرک‌انمان را با زبان روزه کشم‌شدند... الا لعنه ...! علی القوم الظالمین».

یک‌کاربر افغانستانی در حساب توپیتری‌اش عکسی از جنازه‌ها با رواندار سفید منتشر کرده و در متن زیر عکس آورده:

🐦 «آب از آب تکان نخورده! فقط بیش از ۱۵۰ نوجوان شیعه و هزاره امروز شهید شده. واقعا خون ما رنگ نداره؟ و یا چشم ما آبی نیست؟»

حسین یکتا، روایتگر جنگ و جهادگر هم در پیامی عنوان کرده:

🐦 «نزدیک است روزی که بپرستند از دخترک‌انی که با لای لای انفجار، در کلاس درس‌شان، به خواب رفته‌اند؛ بای‌ذنب قتل؟! به کدامین گناه کشته شدید؟! آیا ما بیدار نمی‌شویم؟!»

حساب توپیتری «فامیل دور» که اقبال زیادی بین مخاطب دارد و محتوای سرگرمی تولید می‌کند نیز در پیامی توپیتری نوشته:

🐦 «کسی‌که عرضه انتقام گرفتن از تیپ فاطمیون تو میدورن رو نداره، با بمب‌گذاری از دختران شون انتقام گرفت! رسم دشمن شیعه اینه که انتقام پدر رو از دختر می‌گیره...»

📺 **داعش در افغانستان چه می‌کند؟**

هزاره‌ها و دیگر شیعیان از اقوام دیگر افغانستان، همان‌هایی هستند که تیپ فاطمیون را سال ۹۳ در سوریه تشکیل دادند و تبدیل شدند به بازوی شکست‌ناپذیر مدافعان حرم در برابر تروریست‌های داعش و دیگر گروه‌ها. کار در معرکه سوریه به جایی رسیده‌بود که هر عملیاتی که دیگر تیپ‌ها از رسیدن به موفقیت کامل در آن بازمی‌ماندند، به تیپ فاطمیون سپرده می‌شد و به پیروزی کامل می‌رسید. حماسه‌هایی که از آن می‌توان به نبرد بوکمال اشاره کرد که از قدم‌های نهایی شکست کامل داعش در عراق و سوریه بود. کم‌کم شیعیان افغانستان به کایوس تروریست‌های داعشی تبدیل شدند و وقتی بساط داعش به‌دست همین شیعیان از سوریه برچیده شد، این گروه‌ک بنایش را بر این گذاشت که فعالیت تروریستی‌اش را در افغانستان گسترش بدهد.

📺 بعد از شکست کامل داعش در عراق و سوریه، فعالیت‌های تروریستی این گروه‌ک در افغانستان شدت گرفت. نظر بعضی از تحلیلگران براین است‌که داعش افغانستان را به عنوان یک منطقه استراتژیک برای احیای دوباره خودش انتخاب کرده‌است. جایی که حضور نظامی آمریکا و حرکت‌های تروریستی طالبان

این‌زمین را طوری شخم زده‌که بذره حرکت تروریستی دیگر در آن به خوبی می‌گیرد. اما بعضی دیگر می‌گویند فعالیت‌داعش در افغانستان ریشه در رخم‌هایی دارد که این گروه‌ک تروریستی از شیعیان افغانستانی در سوریه خورده‌است.

به‌رحال، حالا نزدیک به دو سال است‌که ردپای داعش در افغانستان پررنگ‌تر است و هر از چندی دنباله عبای جهل و تکفیر این جماعت، خنجی بر جگر رخمی مردم افغانستان می‌کشد. از جمله اقدامات تروریستی یکی دو سال اخیر داعش در افغانستان می‌شود از حمله به تشیع جنازه یک پلیس در ننگرهار، حملات تروریستی غرب‌کابل در اردیبهشت ۹۹. حمله به مرکز آموزشی کوثر دانش و حمله به دانشگاه کابل در آبان ۹۹ اشاره کرد.

📺 **آز آغ می‌که تازه شود با غمی دگر**

حالا داغ ۶۳‌اننش آموز دختر شیعه روی دست خانواده‌های افغانستانی مانده. دستانی که هنوز خاک دفن عزیزان‌شان‌که در انفجار دانشگاه کابل پرپر شدند را روی خود دارند. همان دستان پینه‌بسته‌ای که برای روزی حلال، یاد‌رزمین جنگ‌زده افغانستان داس‌کشاورزی می‌گیرند یا در غرب‌آباد ایران و پاکستان تیشه کارگری، همان دستانی که برای دفاع از حرم اهل‌بیت خودشان را به قبضه سلاح می‌چسبانند، حالا دارند از این داغ مکرر به سینه می‌کوبند. 📺

خون بیش از ۶۳ دانش‌آموز بی‌گناه دبیرستان سیدالشهدای کابل گردن کیست؟

بچه‌های مدرسه آه

📺 امروزه شکل‌های مختلفی برای رساندن خبر در دنیا وجود دارد. بسترهای رسانه‌ای متعددی ساخته شده‌اند که اخبار بتوانند خودشان را هر چه سریع‌تر و ملموس‌تر به مخاطب‌شان برسانند. مثلاً همین شما که الان روزنامه را دست گرفته‌اید و اخبار و تحلیل‌های روزی را که گذشت مرور می‌کنید، با بعضی‌هایشان خنده می‌نشیند گوشه لب‌تان و با بعضی دیگر ابروهایتان گره می‌خورد. تاثیرگذاری رسانه و خبر شاید در شکل محتوای تصویری بسیار بیشتر باشد. برای مثال این‌که مخاطب در صفحات روزنامه روایت یک انفجار در شهری را که هزاران کیلومتر با او فاصله دارد، بخواند با این‌که یک ویدئو کلیپ هر چند بی‌کیفیت را از آن ماجرا ببیند، بسیار متفاوت است. رسانه‌ها همه تلاش‌شان را می‌کنند شکلی از محتوای خبری را تولید کنند که مخاطب هر چه بیشتر وضعیت سوژه را درک و لمس کند اما هنوز هم که هنوز است تنها شکلی از رسانه که دل مخاطبش را می‌لرزاند همان شکل سنتی و قدیمی است. پسری که هراسان و نفس‌نفس زنان از راه می‌رسد و به مادری که گوشه‌خانه بی‌دلیل دلش به شور افتاده خبر می‌دهد که در دبیرستان دخترش انتحاری شده. یا پدری که همین چند دقیقه پیش دخترش را ترک دو چرخه به مدرسه رسانده و حالا که چند خیابان دور شده با صدای انفجار برمی‌گردد و غم و اضطراب همه دنیا در چشم‌های خیره‌اش به سمت دودی که به آسمان می‌رود، خلاصه می‌شود.

پروپوز، ما خبرهایی مکتوب و تصویری از فاجعه انفجار در دبیرستانی در شهر کابل خواندیم و شنیدیم. خبرهایی که مثل هزاران خبری که در طول روز به چشم و گوش‌مان می‌رسند، باعث شد کمی روی متن و تصویری آن دقیق شویم و کمی دل‌مان بگیرد و بعد هم برویم سراغ خبر بعدی. اما مادری که خبر را به جای تلفن همراه و روزنامه از پسرک هراسان کوچه‌شان شنیده و پدری که به جای دیدن گزارش خبری تلویزیون، دود انفجار را دیده، حالش با حال ما زمین تا آسمان فرق دارد.

پروپوز یک عملیات انتحاری در دبیرستان دخترانه سیدالشهدا در این منطقه اتفاق افتاد که طی آن ۶۳ دانش‌آموز دختر کشته و بیش از ۱۵۰ نفر زخمی شدند. بلافاصله بعد از انفجار واکنش‌ها در سطوح مختلف شروع‌شد و مثل همیشه اولین انگشت اتهام به سمت طالبان گرفته شد اما واکنش سخنگوی طالبان در این باره جالب و بی‌سابقه بود.

فیلم سینمایی متری شیش و نیم، یک سکانس معروف دارد که بسیار به واکنش طالبان به انفجار کابل شبیه است. نوید محمدزاده در نقش تولیدکننده مواد مخدر که به چنگ پلیس افتاده اتهام کشتن

یک عکس، چند آه روایت‌هایی از قاب‌های خونین کابل

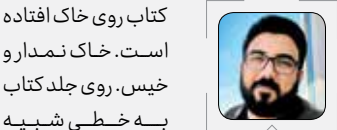
به محض دیدن‌شان، یاد کوتاه‌ترین داستان کوتاه جهان، اثر آن‌ست همین‌گوی می‌افتم. «یک جفت کفش نوزاد. تقریباً نو جهت فروش.» عکس یک جفت کفش است. شبیه همان آل استارهای دوست‌داشتنی که همه عاشق فرمش هستیم. فرکش با بقیه آل استارها این است، فرکش با کتابهای داستان همین‌گوی این است

که به خون آغشته‌اند. یک امید خیلی رقیقی توی رگ‌هایم ترشح می‌کند. خدا خدا می‌کنم صاحب کتابی‌ها فرار کرده باشد. روی عکس زوم می‌کنم چیزی، پاره‌ای از تن و پیکر صاحبش تویش جانمانده. خدا را شکر می‌کنم. حمل بر صحت می‌گذارم و می‌گویم یک جفت فدای سرت! لالایات برایت می‌خرد از نو.

این عکس همه افغانستان است. هر تنسل و طبقه‌ای انگار نماینده‌ای دارد در عکس؛ از پیرمرد گرفته که گذشته‌اش را ورق می‌زند تا پسری که با نگاهش به پیرمرد می‌گوید شما آینده من را ندیده‌اید؟ احتمالاً موج انفجار تمام شده بوی باروت به کوهستان خزیده و حالا جماعت نشسته‌اند به تورق کتاب‌های

بی‌صاحب، دنبال یک اسم، یک نشان، یک شماره.

حامد عسکری

شاعر و نویسنده

کتاب روی خاک افتاده است. خاک نم‌دار و خیس. روی جلد کتاب به خطی شبیه نستعلیق ایرانی نوشته جغرافیه... دارم به جغرافیا فکر می‌کنم به خاک به سرزمین. به این‌که باید محیط‌زندگیت را، خاک‌ات را بشناسی، بلد باشی، بفهمی‌اش. به این‌که تا همین دقایقی پیش بین انگشت‌های ظریف و مینیا‌توری دخترکی بوده و داشته توی صفحاتش می‌خوانده. در کشور ما افغانستان رودخانه‌های فراوانی جریان دارند که از کوهستان‌های متعدد سرچشمه می‌گیرند.

دعای روز بیست‌وهفتم ماه مبارک رمضان
📖 اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ قَسْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَصَيْتِ أُمُورِي فِيهِ مِنَ الْعَشْرِ الْإِثْنِ وَالْوَثْنِ بِرُؤُفَا بَعَادِهِ الْغَالِبِينَ. وَحَقَّ عَنِّي الذَّنْبُ وَالْوُزْرُ يَا رُؤُفَا بَعَادِهِ الْغَالِبِينَ. خدایا روزی کن مرا در آن فضیلت شب قدر را و بگردان در آن کارهای مرا از سختی به آسانی و بنذیر عذراهم و بریز از من گناه و بار گران را ای مهربان به بندگان شایسته خویش.

عکاس بعید می‌دانم فهمیده باشد چه‌کار کرده؟ قاب عجیبی است. راهرویی که انتهایش یک پنجره با شیشه‌های بلند است. دروازه ابدیت است انگار. چند فرشته کف راهرو دراز کشیده‌اند و منتظر ورود به دنیای دیگرند. دنیایی‌که خدا بر خدایر دروازه‌اش ایستاده و به محض ورودشان به فرشته‌های پرسشگر می‌گوید: به اینجا کاری نداشته باشید. خسته‌اند، خونی‌اند. تازه از راه رسیده‌اند. کاریشان نداشته باشید. موهای خونی‌و خاکی‌شان را بر سر بکشید. چیزی بیارید بپوشند. چیزی بیارید بخورند، خسته‌اند خیلی.

چهار کیف قطاری کنار هم افتاده‌اند. سه تا سیاه، یکی سرمه‌ای. از دهانه یکی از کیف‌ها انگار لقمه‌ای شبیه نان و پنیر بیرون افتاده، شاید خوراکی زنگ تفریح دختری بوده. چیزی که در این عکس بقیه‌ام می‌کند. لقمه‌مان نیست. عکس کیف‌هاست، کیف‌هایی‌که انگار کیف مدرسه نیستند. کوله نیستند، کیف زنانه‌اند و این یعنی مادری کیف خودش را داده که پنجاه‌گاه قلم و دفتر و کتاب دخترش باشد.

عطا می‌گفت پسر بچه‌ای از خانواده ایزدی‌های عراق یک سال دست داعشی‌ها اسیر بود و وقتی آزاد شد ناخواسته یک داعشی شده بود. از بس روی مخ این بچه کار و تبدیلیش کرده بودند به یک ربات. می‌گفت بزرگ‌ترین روانکاوها را آورده بودیم و بعد از مدت‌ها گفت: وگو کمی بهتر شد. این کارها، این عکس‌ها، این خون شتک شدن‌ها می‌تواند فقط حاصل بی‌قلب و روح بودن یک موجود فولادی باشد ولاغیر. وگرنه یک آدم معمولی نمی‌تواند صبح بیدار شود، جای سبزش را بخورد، با خانواده‌اش خداحافظی کند، با ماشینش برود دم در یک مدرسه دخترانه، زبان روزه بچه‌ها را خاکست کند و بوووم... نمی‌فهمم...

به تروریست‌ها بگویند: کابل دروازه ورود به بهشت نیست.